

கீறிஸ்து மூலம் ஒப்புரவாகுதல்

[1:21-23]

வசனங்கள் 21 லிருந்து 23 வரை, கொலோசெயர்களின் கடந்த கால இழந்துபோன சூழ்நிலையைக் குறித்து விவாதித்தார். இயேசுவின் மரணத்தின் மூலம் அவர்கள் ஒப்புரவாக்கப்பட்டதினால், அவர்கள் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருந்தால் தேவனுக்கு முன்பாக பரிசுத்தமும் பிழையற்றவர்களுமாய் நிறுத்தப்படுவார்கள்.

அவர்களின் முந்தின நிலை (1:21)

²¹முன்னே அந்நியராயும் தூர்க்கிரியைகளினால் மனதிலே சத்துருக்களாயும் இருந்த உங்களையும் பரிசுத்தராகவும் குற்றமற்றவர்களாகவும் கண்டிக்கப் படாதவர்களாகவும் தமக்கு முன் நிறுத்தும்படியாக அவருடைய மாம்ச சரீரத்தில் அடைந்த மரணத்தினாலே இப்பொழுது ஒப்புரவாக்கினார்.

“முன்னே அந்நியராயும் தூர்க்கிரியைகளினால் மனதிலே சத்துருக்களாயும்” (1:21)

பவுல் அவர்களின் முந்தைய நிலையை பின்வரும் வார்த்தைகளால் விவரித்தார்: முன்னே அந்நியராயும் தூர்க்கிரியைகளினால் மனதிலே சத்துக்களாயும் இருந்த உங்களை. இந்த வசனத்திற்கப்பால், “அந்நியர்களாயிருந்தவர்கள்” (*apallotriōō*) எனும் பதம் எபேசியர் 2:12 மற்றும் 4:18ல் மட்டுமே காணப்படுகிறது, அது “புறம்பானவர்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. எபேசியரில் குறிப்பாக புறஜாதிகளை மட்டும் குறிக்கத்தக்கதாக அது பயன்படுத்தப்பட்டது, ஆனால் இங்கே ஒரு பரந்த பயன்பாட்டின் மூலம் வித்தியாசப்பட்ட பின்னணிகளைக் கொண்ட கொலோசெ ஐக்கியத்தில் இருந்தவர்களைக் குறிப்பிடுகிறார் (கொலோசெயர் 3:11). “சத்துருக்கள்” என்பதை (*echthros*) விரோதி என்பதாக மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது (மத்தேயு 5:43). முந்தின காலத்தில் கொலோசெயர்கள் தேவனிடத்திலிருந்து அந்நியமாக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களுடைய மனது அவருக்கு விரோதமான எண்ணங் கொண்டிருந்தது - தேவனுடைய விருப்பத்தின் படியல்ல, ஆனால் அவருக்கு எதிரான சுய கலகம் செய்யும் எண்ணங்களாலே.

அவர்களுடைய எண்ணங்கள் பாவம் நிறைந்த செயல்களில் ஈடுபட வைத்தது, அதினால், மற்றெல்லாரைப் போலவே (ரோமர் 3:23), பாவத்தினால் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர் (ஏசாயா 59:1, 2). அவர்களுடைய கலகமூட்டும் மனதால், தேவனிடத்திலிருந்து பின்வாங்கி, அவரையும் தங்களிடமிருந்து விலகியிருக்கச் செய்தனர். தேவனற்ற சிந்தனைகள்

அவர்களை எதிர்ப்புச் செயல்களுக்கு வழிநடத்தியது. இதன் விளைவாக தமக்கு சத்துருக்களாக நடந்து கொண்டவர்களுக்கு தேவனுடைய எதிர் கிரியையாக தாம் அவர்களுக்குச் சத்துருவாக நடந்து கொண்டார் (லேவியராகமம் 26:21, 23, 24, 27, 28, 40, 41). உலகப் பிரகாரமான மனதை உடைய ஒருவருக்கு இயேசு சாத்தியமாக்கிய ஒப்புரவாக்குதலை ஏற்றுக்கொள்வது கடினமானது.

“மனம்” (*dianoia*) என்பது புரிந்து கொள்ளவும் சிந்திக்கவும் வைக்கிற மூலக்கூறு. சில நேரங்களில் அது இருதயத்துக்கு ஒத்திருப்பதாகக் கூறப்படும், அது நல்லது கெட்டது தோன்றுமிடமாகக் கருத்தப்படும். தீமையான செயல்களெல்லாம் தீமையான சிந்தனைகளோடு ஒத்துப் போகிறவைகள் (ஆதியாகமம் 8:21; சங்கீதம் 10:3, 4).

புறஜாதிகள் போதியளவு தேவன் இருக்கிறார் என்கிற சாட்சியங்களைக் கொண்டிருந்த போதிலும், தேவனை உண்மையில் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார்கள் (ரோமர் 1:19, 20). அவர்கள் தேவனை புறக்கணித்தது அறிந்தே செய்த செயல் (ரோமர் 1:28), பவுல் எழுதியதாவது,

ஆதலால், கர்த்தருக்குள் நான் உங்களுக்கு சாட்சியாகச் சொல்லி எச்சரிக்கிறது என்னவெனில், மற்றப் புறஜாதிகள் தங்கள் வீணான சிந்தையிலே நடக்கிறது போல, நீங்கள் இனி நடவாமலிருங்கள். அவர்கள் புத்தியில் அந்தகாரப்பட்டு, தங்கள் இருதயக்கடினத்தினால் தங்களில் இருக்கும் அறியாமையினாலே தேவனுடைய ஜீவனுக்கு அந்நியராயிருந்து (எபேசியர் 4:17, 18).

தங்களுடைய சிந்தனையிலே தேவனை அவர்கள் தவிர்த்தமையால் அவர்கள் தீமையானவர்களானார்கள் (ரோமர் 1:28-32).

பொல்லாங்கான செய்கைக்காரர்களெல்லாம் தேவனுக்கு சத்துருக்களாயிருக்கிறார்கள். யாக்கோபு, “விபசாரரே, விபசாரிகளே, உலக சிநேகம் தேவனுக்கு விரோதமான பகையென்று அறியீர்களா? ஆகையால் உலகத்துக்கு சிநேகிதனாயிருக்க விரும்புகிறவன் தேவனுக்குப் பகைஞனாகிறான்” என்று எழுதினார் (யாக்கோபு 4:4), இயேசு பலியாக்கப்பட்டதன் மூலம் தேவன் தமது சத்துருக்களுக்கு ஒப்புரவாக்குதலை சாத்தியமாக்கினார், “நாம் தேவனுக்கு சத்துருக்களாயிருக்கையில், அவருடைய குமாரனின் மரணத்தினாலே அவருடனே ஒப்புரவாக்கப்பட்டோமானால், ஒப்புரவாக்கப்பட்ட பின் நாம் அவருடைய ஜீவனாலே இரட்சிக்கப்படுவது அதிக நிச்சயமாமே” (ரோமர் 5:10).

தேவன் பாவத்தை வெறுக்கிறார் மற்றும் அக்கிரமக்காரரையும் வெறுக்கிறார் என்ற அடிப்படையில் ஒப்புரவாகுதல் அவசியமாகிறது (சங்கீதம் 5:5; 11:5; நீதிமொழிகள் 6:16, 19; எரேமியா 12:8; எபிரெயர் 1:9). துன்மார்க்கர்கள் அவருடைய சித்தத்தை தொடர்ந்து தள்ளி தங்கள் புறக்கணிப்பிலே நிலைத்திருப்பார்களேயானால், அவர்களை வெறுப்பார், இனியும் அவர்கள் அவரிடத்தில் அன்பாயிருக்கப் போவதில்லை (ஓசியா 9:15). இயேசுவுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கும் அவருடைய சத்தியத்தைப் பின் பற்றாதவர்களுக்கும் அவருடைய கோபாக்கினை நிலைத்திருக்கிறது (யோவான் 3:36; ரோமர் 1:18; 2:5, 8; எபேசியர் 5:6; கொலோசெயர் 3:6).

தேவனுடைய நீதி பாவத்திற்குத் தண்டனையைக் கோருகிறது. இயேசுவின்

மரணத்தின் மூலம், இந்தக் கோரிக்கை திருப்திப்படுத்தப்பட்டதால், இயேசுவுக்கு கீழ்ப்படிவோரை ஏற்றுக்கொள்ள தேவன் தயாராக இருக்கிறார் (எபிரேயர் 5:9). தமது பகுதியில் பாவினைத் தமது ஒப்புரவாகுதல் மூலமாக நிறைவேற்றும்போது, அவர்களும் தங்களுடைய பகைமை எண்ணங்களை விடுத்து ஒப்புரவாகுதலைத் தேட வேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் மரணத்தினால் அவர்கள் ஒப்புரவாகுதல் (1:21)

“பரிசுத்தராகவும் குற்றமற்றவர்களாகவும் கண்டிக்கப்படாதவர்களாகவும் தமக்கு முன் நிறுத்தும்படியாக” (1:21)

இயேசுவின் மரணத்திற்கான நோக்கத்தை பவுல் குறிப்பிட்டார்: “பரிசுத்தராகவும் குற்றமற்றவர்களாகவும் கண்டிக்கப்படாதவர்களாகவும் தமக்கு முன் நிறுத்தும்படியாக.” சகல பாவங்களையும் நீக்கும் பொருட்டு தமது சரீரத்தைப் பலியாக்கினதன் மூலம், கொலோசெயர்களை இயேசு பரிசுத்தராகவும், குற்றமற்றவர்களாகவும் கண்டிக்கப்படாதவர்களாகவும் இருக்கத்தக்கதாக இயேசு ஏற்படுத்தினார். அவர் அவர்களை தமக்கு ஒப்புரவாக்கி அதினாலே அவர்களை பாவத்திலிருந்து குற்றமற்றவர்களாக்கி தமக்கு முன் நிறுத்தினார். இயேசுவுக்கு முன் நிறுத்தப்படுபவர்களைக் குறித்த மூன்று குணச் சிறப்புக்களை வலியுறுத்தி அவர்களின் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட நிலையை விவரித்தார்:

1. “பரிசுத்தம்” (*hagioi*) என்பது தூய்மைநிலையின் நேர்மறைச் சொல். இந்தத் தகுதியாம்ஸம் பொல்லாங்கான உலக மக்களிலிருந்து கொலோசெயர்களை தனிமைப்படுத்தியிருந்தது. இதே வார்த்தைதான் “பரிசுத்தவான்கள்” என்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது (1:2).
2. “குற்றமற்றவர்கள்” (*amōmoi*) என்பதன் பொருள் கொலோசெயர்கள் இயேசுவுக்கு முன்பாக கறையற்றவர்களாக, குற்றமில்லாதவர்களாக, மாசில்லாதவர்களாக நிறுத்தப்படுவார்கள். அவர்கள் இயேசுவின் இரத்தத்தினாலே பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு அவர்களில் எந்த வித தவறுகளும் காணாமலிருப்பது. *Amōmoi* என்பது இயேசுவின் இரத்தத்தினால் சுத்திகரிக்கப்பட்டு பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட சபையைக் குறித்துப் பேசப்படுகிறது (எபேசியர் 5:26, 27; மேலும் காண்க எபேசியர் 1:4; யூதா 24; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5). மேலும், எபிரேயர் 9:14லும் 1 பேதுரு 1:19 லும், அது இயேசுவைக் குறிக்கிறது, அங்கே அவர் குற்றமற்ற பழுதில்லாத பலி ஆட்டிற்கு ஒப்பிடப்படுகிறார். இந்த வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில் வேறு எந்த இடத்திலும் பயன்படுத்தப்படவில்லை.
3. “கண்டிக்கப்படாதவர்கள்” (*anegklētoi*) என்பதன் பொருள், இயேசு தமது இரத்தத்தினாலே அவர்களை

ஒப்புரவாக்கியிருக்கிறபடியால், பாவக்கறையை நீக்கியிருக்கிறபடியால் எந்த ஒரு பிழையுள்ள குற்றச்சாட்டும அவர்களுக்கு எதிராகக் கொண்டு வரப்படமாட்டாது. இந்த வார்த்தையை பவுல் மட்டுமே புதிய ஏற்பாட்டில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். கர்த்தருடைய நாளிலே அவர்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்பதை இயேசு உறுதிப்படுத்துவார் என்பதை அவர்களுக்கு அவர் உறுதிப்படுத்தினார் (1 கொரிந்தியர் 1:8). மூப்பர்களாகவோ உதவிக்காரர்களாகவோ பணியாற்றும்படி தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் குற்றஞ்சாட்டப்படாதவர்களாயிருக்க வேண்டும் (1 தீமோத்தேயு 3:10; தீத்து 1:6, 7).

இயேசுவின் இரத்தத்தினால் ஒப்புரவாகுதல் அளிக்கப்பட்டபடியினால் இந்த மூன்று பதங்களும் தேவனுடைய பார்வையில் பாவமற்ற ஒரே கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. இயேசு சுத்திகரித்து பரிசுத்தமாக்கின சபையாரை தமக்கு முன் நிறுத்திக் கொள்வார் என்று பவுல் சொன்னார் (எபேசியர் 5:25-27).

பாவகிரியைகளினாலே நீதிமான் ஒருவனுமில்லை (ரோமர் 3:9, 10); தேவனுடைய பார்வையில் சுய பரிசுத்தமோ, குற்றமற்ற தன்மையோ, கண்டிக்கப்படாத தன்மையோ உள்ளவர் ஒருவருமில்லை, இவைகள் இயேசுவின் கிரியையின் மூலம் மட்டுமே வருகிறது. இதே கருத்தை பவுல் எபேசியரில் வெளிப்படுத்தினார் (1:4 மற்றும் 5:27). இயேசுவின் இரத்தத்தினால் சுத்தமாக்கப்படுவது மட்டுமே ஜனங்கள் தேவனிடத்தில் சரியாக இருக்க வைக்கிறது; சுத்தம் செய்யப்பட்டவர்கள் இனியும் குற்றவாளிகளல்ல. நேர்மறையில் சொன்னால், விசுவாசமுள்ளவர்கள் அவருக்கு முன்பாக “பரிசுத்தமாய்” நிற்கும் சாத்தியத்தை இயேசு செய்திருக்கிறார்; எதிர் மறையில் சொன்னால், அவர் அவர்களை “குற்றமற்றவர்களாகவும்” “கண்டிக்கப்படாதவர்களாகவும்” நிறுத்த அவரால் கூடும். ஒரு இலேசான குற்றம் கூட தங்கள் மீது சுமத்தப்படக் கூடாத அளவுக்கு பாவினர் பரிசுத்தமாக்கப்படக் கூடும். ஒருவர் கூட பாவமில்லாதவர்களாயிருக்கிறபடியால் இது அவசியமானது (யோவான் 8:21). ஏனெனில் அசுத்தமான தொன்றும் பரலோகத்திற்குள் நுழைவதில்லை (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:27).

நியாயப்பிரமாணம் (மோசேயைக் கொண்டு கொடுக்கப்பட்டது; யோவான் 5:45) மீறினவர்களை குற்றப்படுத்தி அவர்களை சாபத்துக்குப்படுத்தியது (கலாத்தியர் 3:10). இயேசுவை புறந்தள்ளியவர்களை அவருடைய வசனம் நியாயந்தீர்க்கும் (யோவான் 12:48). இயேசுவின் இரத்தத்தினால் சுத்திகரிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எதிரானது எதுவுமிராது, யாரும் அவர்களைக் குற்றப்படுத்துவதில்லை. தேவன் அவர்களைக் குற்றப்படுத்த மாட்டார் ஏனெனில் இயேசுவின் இரத்தத்தினாலே அவர்களைத் தமக்கு அவர் ஒப்புரவாக்கிக் கொண்டார். இயேசு அவர்களை குற்றப்படுத்துவதில்லை ஏனென்றால் அவர்களுடைய பாவங்களை அவர் சுமந்தார். சாத்தான் அவர்களைக் குற்றப்படுத்த இயலாது ஏனென்றால் அவன்

தோற்கடிக்கப்பட்டவன் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:10). அவர்களுடைய மனச்சாட்சிகூட அவர்களை குற்றஞ் சுமத்துவதில்லை, ஏனெனில் அவர்கள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள் (எபிரெயர் 9:14; 10:22), அது ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் நிகழ்ந்தது (1 பேதுரு 3:21). யாரும் அவர்களுக்கு எதிராக குற்றஞ்சுமத்தக் கூடாதாகையால், கண்டிக்கப்படாதவர்களாய் அவர்கள் இருப்பார்கள்.

சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதன் மூலம் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் (1 பேதுரு 1:22) ஞானஸ்நானத்தின்போது ஒருமுறை செயலாக துவங்குகிறது, அப்பொழுது சகல பாவங்களும் கழுவப்படுகிறது (நடபடிகள் 2:38; 22:16). இந்த பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் தொடர்ந்து ஒளியில் நடப்போர் தேவனிடத்தில் தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டால் தொடர்ந்து பரிசுத்தம் கிரியை செய்யும் (1 யோவான் 1:7-9). விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்போர் தொடர்ந்து பரிசுத்தமாக்கப்படுவதால், அவர்கள் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் இயேசுவுக்கு முன்பாக நிறுத்தப்படுபோது குற்றமற்றவர்களாய் இருப்பார்கள்.

இயேசு ஒரே முறை சிலுவையின் மேல் பலியாக்கப்பட்டதன் மூலம் இந்த பாவமன்னிப்பை அளித்தார் (எபிரெயர் 7:27; 9:26-28; 10:10-12, 14). பாவத்திற்கென்று அவர் மறுபடியும் மறுபடியும் தம்மை பலியாக்க வேண்டியதில்லை. இயேசு தம்மை ஒரே முறை பலியாக்கின பின்பு, அவர் உட்கார்ந்தார். அவர் தமது ஊழியத்தை முடித்தார், அதினாலே அவர் உட்கார முடிந்தது, மீண்டும் எழுந்து வந்து பலியாக வேண்டிய அவசியம் இருக்க வில்லை.

இயேசு சிங்காசனத்தின் மேல் நியாயாதிபதியாக வீற்றிருப்பார் (மத்தேயு 25:31, 32; நடபடிகள் 17:31; 2 கொரிந்தியர் 5:10; 2 தீமோத்தேயு 4:1). அவருடைய இரத்தத்தினாலே பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் எந்த குற்றமும் செய்ததாக அவர்களுக்கு எதிராக குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுவர முடியாது. ஏனெனில் அவர்கள் அவருடைய பார்வையில் பரிசுத்தமானவர்களாய் பரிசீலிக்கப்படுவார்கள், அவர்கள் இயேசுவுக்கு முன்பாக கறையற்றவர்களாய் நிறுத்தப்படுவார்கள்.

“அவருடைய மாம்ச சரீரத்தில் அடைந்த மரணத்தினாலே இப்பொழுது ஒப்புரவாக்கினார்” (1:21)

கொலோசெயர்கள் தங்களுடைய மனதிலே தேவனுக்கு எதிரான மனப்பான்மை கொண்டிருந்த போதிலும் அவருடைய கோபாக்கினை அவர்கள் மீது நிலைத்திருந்த போதிலும், இயேசு தமது மரணத்தின் மூலம் நட்புறவை சாத்தியமாக்கினார். பவுல், அவருடைய மாம்ச சரீரத்தில் அடைந்த மரணத்தினாலே இப்பொழுது ஒப்புரவாக்கினார். இந்த சிந்தனை வசனம் 20ல் வரும் சொற்றொடருடன் சம்பந்தப்படுத்தப்படுகிறது: “அவர் சிலுவையில் சிந்தின இரத்தத்தினாலே சமாதானத்தை உண்டாக்கி.”

இயேசுவின் மரணத்தின் மூலம் இரண்டு காரியங்கள் சாதிக்கப்பட்டன. (1) அவர் ஒப்புரவாகுதலைத் தவிர்த்து வந்த தடையாகிய பாவத்தை நீக்கிப் போட்டார், மற்றும் (2) அவருடைய இரக்கம் மற்றும் அன்பின் மூலம், எதிர்ப்பு மனப்பான்மை கொண்டவர்களையும் கூட தேவனுடைய ஒப்புக் கொடுத்த சிநேகிதனாக மாற செயலுக்கம் கொடுத்தார். இயேசு சிலுவையிலே

மரித்தபோது காண்பித்த மனதுருக்கம் துன்மார்க்க மனுஷரின் மனதைத் தொடாதிருந்தால், பிறகு எதுவுமே அவர்களை தேவனோடு சிநேகிதனாக்கப் போவதில்லை. இதைக் காட்டிலும் குறைவான செயலூக்கம் கொண்ட கீழ்ப்படிதலுள்ள ஆபிரகாம் தேவனுடைய சிநேகிதனானார், ஏனென்றால் அவர் தன்னுடைய குமாரன் ஈசாக்கை பலி செலுத்த முன் வந்தார் (யாக்கோபு 2:2, 23).

ஆவிக்குரிய ஜீவியாக, இயேசு பாவத்துக்கு பலியாக இயலவில்லை. மனிதன் ஒரு சரீரத்தை மாத்திரமே கொல்ல முடியும் முடியும் (காண்க மத்தேயு 10:28). இயேசு மனித சரீர உருவத்தை பெற வேண்டியதாயிற்று (எபிரெயர் 10:5). ஆதலால் நமது பாவங்களுக்காக அவர் மரிக்க முடிந்தது மிருக பலிகள், பாவங்களை எடுத்துப் போட முடியவில்லை, மாறாக அது ஒரு நிழலாக இயேசுவின் மரணத்தை உருவகப்படுத்தி காட்ட மட்டுமே முடிந்தது (எபிரெயர் 10:1-4). அவருடைய சரீர மரணத்தின் மூலம், தேவனுடைய பிரசன்னத்தின் வழியை இயேசு திறந்தார் (எபிரெயர் 10:19, 20).

“மாம்ச சரீரம்” (to sōma tēs sarkos, “மாம்ச சரீரம்”) மாமிசத்தில் வந்த இயேசுவை மறுதலிக்கிற அந்திக்கிறிஸ்துக்களின் உபதேசத்துக்கு பதிலளிக்கிறது (2 யோவான் 7) மறையியல் ஞானவாதிகள் இயேசு முற்றிலும் ஆவியாயிருக்கிறார் அவர் ஒருபோதும் மனித சரீரத்தில் இருந்ததில்லை என்கின்றனர். உலகப் பருப்பொருட்கள் முற்றிலும் தேவனுடைய இயல்புக்கு முரண்பட்டது எனவே மனித மாமிசத்துக்குள் அவர் வாசம் பண்ணுவது கூடாத காரியம் என்கின்றனர். இந்த மறையியல் ஞானிகளின் கள்ளப்போதனையை எதிர்க்கத் தக்கதாக பரிசுத்த ஆவியானவர், பவுல் மூலமாக, கிறிஸ்தவர்களை ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கக் கூடும் (1 தீமோத்தேயு 4:1). 2:11ல் அப்போஸ்தலன் மாமசத்தைக் குறித்து மேலும் பல காரியங்களை சொல்லியிருக்கிறார்.

வழிதப்பிப் போன குமாரன் தன் தகப்பனோடே ஒப்புரவான சம்பவமாக இயேசு ஒரு உவமையைச் சொன்னார். அவன் தன் தகப்பனுடைய வீட்டை விட்டுப் போய் பரத்துக்கு விரோதமாயும் தன் தகப்பனுக்கு விரோதமாயும் துன்மார்க்கமாய் ஜீவனம் பண்ணி தனது சுதந்தரம் அனைத்தையும் செலவழித்தான். தனது தப்பான வாழ்வால் (தகப்பனுடைய சேமிப்பும் பாதியாயிற்று) இப்படிச் செய்தபடியால், தன் தகப்பனுக்கு விரோதஞ் செய்து அவரிடத்திலிருந்து பிரிந்து போனான். இருப்பினும் அவனைத் தன்னிடமாய்ச் சேர்த்துக் கொள்ளவே தகப்பன் விரும்பினார். தகப்பன் குமாரனிடம் செல்ல வில்லை; மாறாக குமாரன், தகப்பனிடம் திரும்பவேண்டியிரு (லூக்கா 15:11-24). தகப்பனுடைய வீட்டிலே தகப்பனுக்கும் குமாரனுக்குமிடையே ஒப்புரவாகுதல் இடம் பெற்றது.

அதேபோல, மனிதகுலம் பாவத்தினாலே தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டது. உலகத்தின் பாவங்களைத் தம்மீது சுமத்திக் கொண்டு இயேசு பிதாவோடு ஒப்புரவாகுதலை சாத்தியமாக்கினார் (1 பேதுரு 2:24). இயேசுவின் மாம்ச மரணத்தின் மூலம் தேவன் ஒப்புரவாகுதலை சாத்தியமாக்கினார்; ஆகிலும் மனித குலம் அவருடன் ஒப்புரவாகும்படி கிறிஸ்து மூலமாக தேவனைச் சந்திக்க வேண்டும்.

பவுல் கொரிந்தியர்களுக்கு, “அதென்னவெனில், தேவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணாமல், கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கி,

ஒப்புரவாக்குதலின் உபதேசத்தை எங்களிடத்தில் ஒப்புவித்தார்” (2 கொரிந்தியர் 5:19) என்று எழுதினார். அந்த சகோதரர்களை தேவனோடு ஒப்புரவாகும்படி அறிவுறுத்தினார் (வசனம் 20). தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் பாவங்களை மன்னிக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். தேவனோடு ஒப்புரவாகுதல் கிறிஸ்துவுக்குள் மட்டுமே சாத்தியமாகும்; இது ஒருபோதும் கிறிஸ்துவுக்கு புறம்பே சாத்தியமென்று சொல்லப்படவில்லை. நம்முடைய ஒப்புரவாகுதலுக்கு தேவனுடைய பகுதியில் இயேசு ஏற்கனவே நிறைவேற்றியுள்ளார். ஜனங்கள்தான் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக வர செயல்பட வேண்டும் அதினால் தேவனோடு ஒப்புரவாக முடியும். இங்கேதான் தேவனும் மனுஷனும் சந்திக்கிற ஒற்றுமையும் நடப்பும் சாத்தியமாகிறது, ஒருவர் ஞானஸ்நானத்தின் மூலமே கிறிஸ்துவுக்குள்ளாகிறார் (ரோமர் 6:3; கலாத்தியர் 3:26, 27).

அவர்களின் கேட்கப்பட்ட விசுவாசம் (1:22, 23)

²²நீங்கள் கேட்ட சவிசேஷத்தினால் உண்டாகும் நம்பிக்கையை விட்டு அசையாமல், ஸ்திரமாயும் உறுதியாயும் விசுவாசத்திலே நிலைத்திருப்பீர்களானால் அப்படியாகும். ²³அந்த சவிசேஷம் வானத்தின் கீழிருக்கிற சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் பிரசங்கிக்கப்பட்டு வருகிறது; அதற்கென்றே பவுலாகிய நான் ஊழியக்காரனானேன்.

“சவிசேஷத்தினால் உண்டாகும் நம்பிக்கையை விட்டு” (1:22)

இந்த ஜீவியத்தில் நாம் நம்மை தேவனுக்கு முன்பாக “பரிசுத்தராயும் குற்றமற்றவர்களாயும் கண்டிக்கப்படாதவர்களாயும்” நிறுத்த முடியாது. இந்த நிகழ்ச்சி விசுவாசத்தில் நிலைத்திருப்போருக்கு மட்டுமே. நீங்கள் கேட்ட சவிசேஷத்தினால் உண்டாகும் நம்பிக்கையை விட்டு அசையாமல், ஸ்திரமாயும் உறுதியாயும் விசுவாசத்திலே நிலைத்திருப்பீர்களானால் அப்படியாகும். (“விசுவாசத்திலே” எனும் சொற்றொடர் இரண்டு கிரேக்க வார்த்தைகளான, *τῆ πίστει*, என்று சொல்லப்படுகிறது, “விசுவாசம்” என்பது பெயர்ச்சொல் பிரதிபெயர்ச்சொல் இரண்டிலும் பேசப்படுகிறது. “தொடர் நிகழ்ச்சியாகக்” குறிப்பிடும்படி “உள்” [விசுவாசத் “தில்”] என்று கூட்டிச் சொல்லப்படுவது அவசியமானது.)

தேவனுக்கு முன்பாக குற்றமற்றவர்களாய் நிறுத்துவது நிபந்தனைக்குட்பட்டது. இது கிரேக்க மொழியில் *εἰ* (“ஆல்”) என்று சொல்லப்படுகிறது. தேவனுக்கு முன்பாக குற்றமற்றவர்களாய் முன் நிறுத்தப்பட போகிறவர்கள் விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பார்களானால் அப்படியாகும். ஒருமுறை விசுவாசம் போதுமானதல்ல. நாம் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருந்தால் மட்டுமே இயேசுவால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களாய் நிறுத்தப்படுவோம். “சேர்ந்து போகாமல் நக்கிரியைகளைச் செய்து, மகிமையையும் கனத்தையும் அழியாமையையும் தேடுகிறவர்களுக்கு” நித்திய ஜீவனை அளிப்பார் (ரோமர் 2:7) அவர்கள் பாவகுற்றமில்லாமல் முன் நிறுத்தப்படுபவர்கள் விசுவாசத்தைக் கொண்டு இயேசுவைப் பின்பற்றத் துவங்கி விசுவாசத்தில் நிலை கொண்டிருப்பவர்களாயிருக்க வேண்டும்.

வாசகர் தவறு செய்வதற்கு அப்பால் இல்லை என்ற எச்சரிப்பு என்பது வசனம் 23ல் கவனமாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பிரதானமாய்க் கொடுக்கப்படுகிற எச்சரிக்கை யாதெனில் அவர்கள் விசுவாசத்தில் ஆழமாய் வேரூன்றி தீர்மானத்துடன் நம்பிக்கைக்கு ஒப்புப்புகொடுத்து அவர்கள் கற்றுக் கொண்ட சிவசேஷத்தின்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் (ஒப்பீடுக வசனம் 1:5) ...!

நியாயத்தீர்ப்பு நாளில், மீட்கப்பட்டவர்களின் பாவங்கள் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. தேவன் பாவத்தை மன்னிக்கிற போது, அவை மறக்கப்பட்டு போம், இனி ஒரு போதும் அது நினைவில் கொள்ளப்படமாட்டாது (எபிரெயர் 8:12). ஒளியிலே தொடர்ந்து இயேசுவோடு நடக்கிற அழகும் செய்கிற பாவங்களை அறிக்கையிடும் போது அவருடைய இரத்தம் தொடர்ந்து சுத்திகரிப்பதும் சிறப்பானது (1 யோவான் 1:7-10).

“ஆல்” என்று “if,” பவுல் எழுதியதன் மூலம், பவுல் விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திராதவர்கள் பரிசுத்தராயும், குற்றமற்றவர்களாயும், கண்டிக்கப்படாதவர்களாயும் முன் நிறுத்தப்படமாட்டார்கள். “விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருத்தல்” என்பது வழுவிய போவதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் உண்டென்பதை பொருள்படுத்துகிறது. விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்துவுக்குள் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பவர்கள் தேவனுக்கு முன்பாக நிறுத்தப்படுவார்கள் மற்றும் அவரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

கொலோசெயர்கள் தொடர்ந்து நிலைத்திருந்தால், அவர்கள் “அசையாமல்,” “ஸ்திரமாயும்,” “உறுதியாயும்” சிவசேஷத்தின் நம்பிக்கையை விட்டுப் போகாமல் ஸ்தாபிதம் பெறுவார்கள். “விசுவாசம்” கிறிஸ்துவின் போனையின் சரீரமாயிருக்கிறது.² நமது இலக்கும் கூட, பவுல் விவரித்தபடி விசுவாசத்தில் தரித்திருப்பதில் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

“ஸ்திரமாய்” (*tethemeliō-menoi*) என்பது கிரேக்க மொழியில் ஒரு முழுமை பெற்ற எச்சவினையில் பேசுகிறது, அதாவது கொலோசெயர்கள், அசையாதவர்களாய் ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் அந்த நிலையில் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்பதை சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஒரு கட்டிடத்திற்குத் தேவையான அஸ்திபாரமிடுகையில், அதன் கட்டுமானப்பணிக்கான பொருட்களை ஒரு வீட்டிற்கோ பூமிக்கோ இடும் பொருளாக ஆலோசனையாகச் சொல்லுகிறது (மத்தேயு 7:25; எபிரெயர் 1:10). ஆவிக்குரிய ரீதியில், ஒருவருடைய பாதுகாப்பான அஸ்திபாரங் கொண்ட ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையைக் குறிப்பிடுகிறது (எபேசியர் 3:17).

“உறுதிப்பட்டவர்களாய்” (*hedraioi*) உறுதியாய்க் கட்டப்பட்ட கருத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. “ஸ்திரமாய்க் கட்டப்பட்டு உறுதியாய் நிலைத்திருத்தல்” என்பது நன்கு உறுதிவாய்ந்தத் தன்மையுடன் ஒரு திடமான அஸ்திபாரத்தின் மேல் கட்டப்பட்ட ஒரு கட்டிடத்தை குறிப்பாக ஒப்பிடுகிறது. இயேசுவின் உபதேசங்களுக்குக் கீழ்ப்படிபவர்கள் அசையாத ஒரு அஸ்திபாரத்தின் மேல் கட்டப்படுகிறார்கள், அங்கே அவர்கள் உறுதிப்பட்டவர்களாய் பரீட்சிக்கப்படும் வேளையில் பாதுகாப்பாய் இருப்பார்கள் (மத்தேயு 7:24-27). அவரே நம்முடைய ஆவிக்குரிய கன்மலை

(1 கொரிந்தியர் 10:4). அவர் மீது சபை கட்டப்பட்டது (மத்தேயு 16:18); வேறே அஸ்திபாரம் போடப்படவில்லை (1 கொரிந்தியர் 3:11).

“அசையாதவர்களாய்” என்பதை நங்கூரம் இடப்பட்ட ஒரு கப்பல் மூர்க்கமான காற்றுக்கும் கொந்தளிக்கும் அலைக்கும் நிலைப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து கொஞ்சமும் அசையாது நிற்கும் தன்மையை விளக்கப்படுத்தலாம். பவுல் எபேசியர்களை போதகமாகிய பலவிதக் காற்றினாலே அலைகளைப் போல அடிபட்டி அலைகிறவர்களாயிருக்க வேண்டாம் என்று போதித்தார் (எபேசியர் 4:14). 1:5ல் கொலோசெயிலிருந்த சகோதரர்கள் சவிசேஷத்தில் கண்ட “நம்பிக்கையைக்” குறிப்பிட்டார். அவர்கள் அந்த நம்பிக்கையின் பிப்திபலனை தொடர்ந்து விசுவாசத்தில் நிலைத்திருந்தால் உணருவார்கள் என்றும் சொன்னார். கள்ளப் போதகர்கள் வேறே போதனைகளைப் பின்பற்றும்படி அவர்களை சம்மதிக்க வைக்க முயற்சிப்பார்கள் (2:8); ஆனால் அவர்கள் தேவனைப் பிரியப்படுத்த, கொலோசெயர்கள் இயேசுவின் போதனைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

“நீங்கள் கேட்ட சவிசேஷம், ... பிரசங்கிக்கப்பட்டு வருகிறது அதற்கென்றே பவுலாகிய நான் ஊழியக்காரனானேன்” (1:22அ, 23ஆ)

நீங்கள் கேட்ட சவிசேஷம்மாகிய ... அந்த சவிசேஷம், வானத்தின் கீழிருக்கிற சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் பிரசங்கிக்கப்பட்டு வருகிறது; அதற்கென்றே பவுலாகிய நான் ஊழியக்காரனானேன். இங்கு கொலோசெயர் நிருபத்தில் இந்த இடத்தில் தான் பவுல் முதல் முறையாக “நான்” என்கிற (தன்னிலை ஒருமையில்) வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார், அதினாலே தான் இந்த நிருபத்தை எழுதியதாக குறிப்பிடுகிறார்.

கொலோசெயர்கள் “கேள்விப்பட்டார்கள்” (காண்க 1:7) எப்பாபிரா மூலமாக சவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்டது. அவன் போதித்தவை தேவனுடைய செய்தியாளர்கள் எங்கும் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்த தேவனுடைய அதே சத்தியம் தான் (மாற்கு 16:15). யூதராயினும் புறஜாதியாயினும் கிறிஸ்துவின் செய்தி எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரிதான் (நடபடிகள் 15:11; ரோமர் 1:16; 2:6-11). அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான கோரிக்கையும், நிபந்தனையும், விடுதலைகளும், வாக்குத்தத்தங்களும் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களும் காணப்படுகிறது.

சவிசேஷத்தின் மகத்தான செய்தி “வானத்தின் கீழிருக்கிற சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் பிரசங்கிக்கப்பட்டு வருகிறது” (வசனம் 23). “உலகமெங்கும்” (சகல) என்று 1:6ல் சொல்லப்பட்டிருப்பது, எழுத்தாளின் பயன்பாட்டில் குறிப்பிடப்படுகிற ஒரு பகுதி முழுவதும் என்று பொருள், இயன்றளவு அனைத்து சாத்தியங்களையும் குறிப்பிடுவதில்லை. பவுல் இங்கே பூமியின் அனைத்து சுற்றுப்புறங்களிலும் என்று குறிப்பிட்டு சவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்டு வருவதாக பொருள்படுத்தி சொல்ல வில்லை. லூக்கா 2:1-3ல் ரோமாபுரியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட கட்டளை உலகமெங்கும் குடிமதிப்பு எழுதப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டபோது குடிமதிப்பு எழுதும்படி “எல்லாரும் தங்கள் ஊர்களுக்குப் போனார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அது உலகத்திலிருந்த அனைவரையும் குறிப்பிடாமல் ரோம உலக

குடிமக்கள் மட்டுமே குடிமதிப்பு எழுதச் சென்றார்கள். எலியாவின் நாட்களில் “தேசமெங்கும்” மிகுந்த பஞ்சம் உண்டானதாக சொல்லப்படுகிறது (லூக்கா 4:25). இதன் பொருள் இஸ்ரவேல் தேசமெங்கும் என்பதே. அதே போல இங்கு குறிப்பிடப்படுகிற “சகல” என்பது அளவிடப்பட்ட மக்களுக்கு மட்டுமே என்று பொருள்படும். “சகல சிருஷ்டிக்கும்” என்ற வார்த்தையின் பயன்பாடு யூதர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஜனங்களுக்கும் போதிக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது; புறஜாதி உலகமும் சவிசேஷ அழைப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டது.

பவுல் தன்னை கிறிஸ்துவின் சவிசேஷத்திற்கு “ஊழியக்காரன்” என்று சொன்னார் (diakonos) எபேசியர் 1:7யும் குறிப்பிட்டு இதே வார்த்தையையே பயன்படுத்தினார், இங்கு அது “வேலைக்காரன்” எனும் பொருளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

சவிசேஷத்தின் உண்மையான ஊழியக்காரனாக கிறிஸ்துவுக்கு வேலைக்காரனாக, பவுல் தனது உலகளாவிய செய்தியைக் குறித்து உணர்வடையும்படி விரும்பினார். அவருடைய சவிசேஷம் எங்குமுள்ள அனைத்து மனிதவர்க்குக்கு முரியது.

பயன்பாடு

கிறிஸ்து மூலமாக ஒப்புரவாக்கப்படுதல்

சில வேளைகளில் இரு நபர்களுக்கு இடையே கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்படுகின்றன, அதன் விளைவாக பிரிவினை ஏற்படுகிறது. சில வேளைகளில் ஒருவர் இன்னொருவரின் மனதை புண்படுத்திவிடுகிறார், புண்படுத்தப்பட்டவர் மற்ற வரைவிட்டு விலகிவிடுகிறார். அவர்களை மீண்டும் ஒற்றுமையாக ஒப்புரவாக்கப்படுதல் அவசியமாகிறது.

பாவச் செயலால் மனுக்குலம் தேவனுடைய மனதை புண்படுத்தி விட்டது, இது மனிதனை அவரிடத்திலிருந்து பிரிக்கிறது. ஒப்புரவாக்கப்படுதல் அவசியமாகிறது. ஒப்புரவாக்கப்படுதலில் மூன்று நபர்கள் உட்படுகின்றனர்: மனதைப் புண்படுத்தினவர், புண்படுத்தப்பட்டவர், மற்றும் மத்தியஸ்தர் மனுஷனுடைய பாவத்தினால் நட்புறவு முறைக்கப்படுதலை முன் அறிந்ததால் தேவன், ஒப்புரவாகுதலை சாத்தியமாக்க ஏதுவாக திட்டம் ஒன்றை அவர் வகுத்தார்.

மனுக்குலம் புண்படுத்திய நபராக இருக்கிறார். ஆதாம் ஏவான் பாவம் செய்த நாள் முதற்கொண்டு, அவர்களுடைய பின் சந்ததியார்கள் அனைவரும் பாவஞ்செய்து தேவமகிமையற்றவர்களானார்கள் (ரோமர் 3:23) தேவனுடைய வழியை எதிர்த்து கலகம் செய்வது அவரிடத்திலிருந்து பிரித்து வைக்கிறது. அவர் ஒளியாயிருக்கிறார், அவரிடத்தில் கொஞ்சமேனும் இருளில்லை (1 யோவான் 1:5). பாவ இருளில் நடப்போர் அவரோடு ஐக்கியத்தில் இருக்க முடியாது (1 யோவான் 1:6). நமது பாவம் நம்மை தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கிறது (ஏசாயா 59:1, 2). மன்னிக்கப்படாத பாவிகள் அவரிடத்திலிருந்து தூரமாயிருக்கிறார்கள் (எபேசியர் 2:13) மேலும் அவர்களுடைய பொல்லாத கிரியைகளினால் (கொலோசெயர் 1:21) தேவனிடத்திலிருந்து அந்நியமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் (எபேசியர் 2:13).

தேவன் புண்படுத்தப்பட்டவர். தேவன் நீதியை விரும்பி பாவத்தை

வெறுக்கிறவர் (எபிரெயர் 1:9). அனைத்து அவபக்தியானவர்கள் மீதும் அவருடைய கோபாக்கினை விளங்கும் (ரோமர் 1:18). துன்மாக்கத்துக்குத் தங்களை ஒப்புக் கொடுக்கிறவர்களை அவர் வெறுக்கிறார் (சங்கீதம் 5:5; 11:5), பொய்சாட்சிக்காரர்களையும் சகோதரர்களுக்குள்ளே விரோதங்களை உண்டுபண்ணுகிறவர்களையும் கூட அவர் வெறுக்கிறார் (நீதிமொழிகள் 6:16-19). தேவன் அவர்களை வெறுக்கும் அளவுக்கு ஜனங்கள் கலகம் பண்ணி அவருக்கு எதிராக செயல்படக் கூடும்.

தேவன் நீதியுள்ளவரும் பரிசுத்தராயும் இருக்கிறபடியால், பாவத்தை தண்டிக்காமல் விடமாட்டார். ஒருவர் இன்னொருவருடைய வீட்டை உடைத்து அங்கிருக்கும் நாற்காலிகளையெல்லாம் நொறுக்கி மேஜைகளை உடைத்து, தரையெங்கும் குப்பைகளை கொட்டி, வீட்டிலிருக்கும் மற்ற பொருட்களையும் அழித்து சேதப்படுத்தினால், செய்யப்பட்ட தவறுக்கு சரிகட்டப்படுதலை நீதி எதிர்பார்க்கும். வீட்டிலிருந்தவைகளை அழித்து வேதனைப்படுத்தப்பட்டவருக்கு பணத்தைக் கொடுத்து சரிகட்டப்படுதல் தேவை என்பது இதன் பொருள்.

பாவம் தேவனை வேதனை அடையச் செய்கிறது. தேவனுடைய விசாரணைக் கூடத்தில், நீதியான தண்டனை மரணம் (ரோமர் 6:23). எல்லோரும் பாவம் செய்து, தேவனுடைய நீதிகேற்ப ஜீவிக்காததால் எல்லாருமே மரணத்துக்குப் பாத்திரராயிருக்கிறார்கள் (ரோமர் 3:23). தேவனை புண்படுத்தி வேதனைப்படுத்துவது எது மற்றும் மரணத்தைக் கொண்டு வரக்கூடியது எது என்று அறிந்து கொள்ள, அவர் எதை பாவமாகக் கருதுகிறார் என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். நாம் கேள்வி எழுப்பக் கூடிய காரியங்களை நாம் செய்யும்போது அது பாவமாகலாம் (காண்க ரோமர் 14:23); சட்டத்தின் எல்லையை மீறி செயல்படுதல் (1 யோவான் 3:4); அநீதியான காரியங்களில் ஈடுபடுவது (1 யோவான் 5:17); அல்லது நாம் அறிந்திருந்து செய்ய வேண்டிய நன்மையைச் செய்யத் தவறி பாவம் செய்வது (யாக்கோபு 4:17) ஆகும்.

பாவத்தைத் தேவனுடைய அளவீட்டின்படி அளந்து பார்த்து, அவரோடு கூட நாமும் சேர்ந்து “நீதிமான் ஒருவனுமில்லை, ஒருவனாகிலும் இல்லை” என்ற முடிவுக்கு நாம் வரவேண்டும் (ரோமர் 3:10). நாம் எல்லாருமே தேவனை வேதனைப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பது இதன் பொருள். நம்மிடத்தில் பாவமில்லையென்றோ நாம் பாவம் செய்யவில்லை என்றோ சொல்வோமாகில், நம்மை நாமே வஞ்சிக்கிறவர்களாயும் தேவனை பொய்யராக்குகிறவர்களாயுமிருப்போம் (1 யோவான் 1:8, 10). நமது பாவங்களினால், நாம் அநீதிமாண்களாயிருக்கிறோம். நம்மிடத்தில் ஒன்றுமில்லை. நாம் செய்த பாவங்களுக்காக நாம் ஒன்றையுஞ் செய்ய முடியாது (எபேசியர் 2:8, 9).

இயேசு நம்முடைய மத்தியஸ்தர் (1 தீமோத்தேயு 2:5). இயேசு மட்டுமே நமக்கும் தேவனுக்குமிடையே மத்தியஸ்தராக செயல் படக் கூடும். அதினால் அவரோடே நம்மை சிநேகிதர்களாக்குகிற விதிகளுக்கு கொண்டு வரக் கூடும். அவர் தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் சமவிகித நட்புறவு கொண்டவராயிருக்கிறார், மற்றும் அவருடைய மதிப்பு அனைத்து மனித வாக்கத்தையும் மேற்கொள்ளத்தக்கது:

(1) இயேசு மனுஷ்கத்தில் வந்தமையால் நம்மை அவர் புரிந்து கொண்டு

நமக்காக மத்தியஸ்தம் செய்யமுடியும். அவர் நமக்கு ஒப்பாக மாறியதால் “இரக்கமும் உண்மையுமுள்ள பிரதான ஆசாரியராயிருக்கிறார்” (எபிரெயர் 2:17). அவர் “நம்மைப் போலவே எல்லாவகையிலும் சோதிக்கப்பட்டும் பாவமில்லாதவராயிருக்கிற படியால்” நம்முடைய பலவீனங்களைக் குறித்து அவர் பரிதபிக்கக் கூடியவராயிருக்கிறார் (எபிரெயர் 4:15). அவர் மனுஷிகத்தில் வராதிருந்திருப்பாரானால், அவர் நம்முடைய நெருக்கடிகளை புரிந்து கொண்டிருக்கவோ நீதியாக மத்தியஸ்தம் பண்ணவோ முடிந்திராது.

(2) அவர் தெய்வீகமாக இருக்கிறபடியால் பிதாவோடு சமமாகவும் மத்தியஸ்தராக பிதாவினால் கனப்படுத்தப்படுபவராகவுமிருக்கிறார். இயேசு மனிதனோடும் தேவனோடும் சம நட்புறவுடையவராயிருக்கிறார். மாம்சத்தில் வந்ததினாலே (யோவான் 1:14) அவர் மனுஷகுமாரன் எனப்பட்டார் (மத்தேயு 9:6). அதே நேரத்தில் அவர் தேவனுடைய குமாரனாயிருக்கிறார் (லூக்கா 1:35). அவர் மனுஷனுக்கும் தேவனுக்குமிடையே நியாயமாக மத்தியஸ்தம் செய்யமுடியும்.

(3) இயேசு மனிதனுடைய பாவங்களை தம்மீது சுமந்து அந்தப் பாவங்களுக்காக மரணத்தை ஏற்று மனுஷனுக்கும் தேவனுக்குமிடையே நட்பை ஏற்படுத்த சாத்தியமாக்கினார். இதைச் செய்வதற்காக அவர் பாவமற்றவராக இருக்கவேண்டியிருந்தது. பாவமற்ற மனுஷ குமாரனாகவும் தேவனுடைய குமாரனுமாகவும் அவர் நமது பாவங்களை அவர் மேல் ஏற்றுக் கொண்டு நம்மை நீதிமாண்களாக்கினார் (1 கொரிந்தியர் 15:3; 2 கொரிந்தியர் 5:21; 1 பேதுரு 2:24; 3:18).

(4) இயேசு உலகத்தின் பாவங்களை சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டியாக இருக்கிறார் (யோவான் 1:29). ஒரு மனிதனுடைய மரணம், விசேஷமாக ஒரு பாவமுள்ள மனுஷனின் மரணம், முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்கும் பரிகாரமாகாது. விதிவிலக்காக, சகல மனுசுலத்துக்கும் சமமாக அல்லது மேலான மதிப்பு உள்ள ஒருவரை நியமிக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஒருவர்தான் இயேசு, ஏனெனில் உலகத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் மேலான அந்தஸ்து மிக்கவராக வந்தார்; ஆகையால், அவர் நம்முடைய பாவங்கள் அனைத்தையும் தம்மேல் ஏற்றுக் கொண்டு நம்முடைய பாவக்கடனைத் தீர்த்தார். அவருடைய மரணத்தின் மூலமாக பாவம் மன்னிக்கப்பட ஏதுவான வழியைத்திறந்தார். நம்மைத் தேவனுடைய சிநேகிதர்களாகிற சாத்தியக்கூறுகளை உண்டுபண்ணி தேவனிடத்தில் நம்மை ஒப்புரவாக்கினார்.

(5) சிலுவையில் சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தின் மூலம், தேவனோடு சமாதானமாய் இருக்க ஏதுவான வழியை இயேசு ஏற்படுத்தினார் (1:20), தேவனுக்கு முன்பாக பரிசுத்தராயும் குற்றமற்றவர்களாயும், கண்டிக்கப்படாதவர்களாமாய் இருக்கத் தேவையான தைரியத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார் (1:22). இரட்சிக்கப்பட்டவர்களாகிய சரீரமாகிய சபைக்கும், இதே வாக்குத்தத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (எபேசியர் 5:23-27).

நாம் வேதனைப்படுத்தியவர்கள், பாவிக்க, தேவன் வேதனைக்குள்ளானவர் ஏனெனில் நம்முடைய பாவம் அவரை வேதனைப்படுத்தியது. பாவத்துடன் நாம் கொண்டுள்ள சிநேகத்தினால்

தேவனுக்கு பகைவர்களாகிறோம் (யாக்கோபு 4:4); ஆகிலும் இயேசு தேவனோடு நம்மை நட்புறவு உள்ளவர்களாக்கினார். தேவன் உலகத்தின் மீது கொண்டுள்ள அன்பினாலே (யோவான் 3:16) இயேசு மூலமாக இதைச் செய்தார் (2 கொரிந்தியர் 5:18, 19).

தேவன் தாம் திட்டமிட்ட எல்லாவற்றையும் செய்து தம்மோடு ஒப்புரவாகுதலுக்குத் தேவையான சகலத்தையும் கொண்டு வந்தார். அவர் ஒப்புரவாகுதலின் உபதேசத்தினாலே இந்த ஒப்புரவாகுதலைக் குறித்த அறிவை அளித்திருக்கிறார், இதன் மூலம் நம்முடைய மீறுதல்கள் இனியும் நமக்கு எதிராக நிலைத்திருப்பதில்லை என்பதை இது வெளிப்படுத்துகிறது (2 கொரிந்தியர் 5:19). இருப்பினும், ஒப்புரவாகுதலுக்கு நம்மிடமிருந்து ஒரு பதில் செயலும் தேவைப்படுகிறது. இதை உணர்ந்து, பவுல் பின்வருமாறு தனது வேண்டுகோளை வைத்தார்: தேவனோடு ஒப்புரவாகுங்கள் என்று கிறிஸ்துவினிமித்தம் உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறோம் (2 கொரிந்தியர் 5:20).

(6) தேவனும் மனிதனும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாகத்தான் நட்பு ரீதியில் சந்திக்குமிடம் ஆகும், அது ஒப்புரவாகுகிற இடம். “தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கி” னார் (2 கொரிந்தியர் 5:19). தேவனை சந்திப்பதற்கும் அவருடைய நண்பர்களாய் மாறுவதற்கும், நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்க வேண்டும். ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் நாம் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாகிறோம் (ரோமர் 6:3; கலாத்தியர் 3:26, 27). கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் நிலைத்திருக்க வேண்டுமானால், நாம் அவருடைய கற்பனைகளை கைக்கொள்ள வேண்டும் (1 யோவான் 2:3-5).

நம்மிலே நீதிமான் ஒருவருமில்லை. நமது பாவங்கள் நம்மை தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினால் மத்தியஸ்தராக கிறிஸ்து நமக்குத் தேவை. இயேசு யாராக இருக்கிறார் என்பதால் ஒப்புரவாக்குதலைக் கொண்டு வர அவர் திராணியுள்ளவராயிருக்கிறார்.

ஒப்புரவாகுதலும் கிறிஸ்துவின் பரிபூரணமும் (1:20)

ஒரு வகையில் கிறிஸ்துவில் வாசம் பண்ணும் பரிபூரணத்தின் மிகப்பெரிய பலன் ஒப்புரவாகுதல். பாவத்தினிமித்தம் மனிதவர்க்கத்தின் ஒவ்வொருவரும் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டவர்களானார்கள் (ரோமர் 3:10, 23). தங்கள் பாவங்களிலே சாகிறவர்கள் இயேசுவோடு இருக்க முடியாது. உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னமே தேவன் திட்டமிட்டிருந்தபடி இயேசுவின் மரணத்தின் மூலம் ஒப்புரவாகுதல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

இயேசுவின் பரிபூரணத்தால் ஒப்புரவாகுதல் சாத்தியமாக்கப்பட்டது (வசனம் 20). அவர் சிலுவையிலே சிந்தின இரத்தத்தின் மூலம் சமாதானம் அளிக்கப்பட்டது (வசனம் 20). இரத்தஞ் சிந்துதல் மூலம் மட்டுமே தேவன் பாவத்தை மன்னிக்கும் உத்திரவை அளித்தார் (எபிரெயர் 9:22). மிருகங்களின் இரத்தம் பாவங்களை நிவர்த்தி செய்ய மாட்டாது (எபிரெயர் 10:4). தேவனுடைய பிரசன்னத்துக்குள் நுழைய இயேசுவின் இரத்தம் உதவுகிறதாயுள்ளது (எபிரெயர் 10:19, 20).

தமது இரத்தத்தினாலே, இயேசு தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருந்த யாவருக்கும் ஒப்புரவாகும் வாய்ப்பை அளித்திருக்கிறார். பாவ நிவர்த்தி ஒப்புரவாக்குதலை சாத்தியமாக்குகிறது. ஒரு வியாபாரி தனது

கூட்டாளி அவர்களுடைய வியாபாரத்துக்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்யாதபடியால் அந்த தொழில் கூட்டு ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்யலாம். அந்தத் தொழில் கூட்டாளி உழைப்பைக் கொடுக்க சம்மதியாமல் சோம்பலாயிருக்கிற பரியந்தம், அந்த உடன் கூட்டாளி அவனோடு தொழில் செய்ய மறுக்கலாம். அந்த (சோம்பல்) கூட்டாளி மீட்கப்பட்டு தனது கடன்களையெல்லாம் அடைத்து தனது பங்கீட்டைக் காத்துக் கொண்டால் மீண்டும் சேர்க்கப்படுவான். இயேசு நமது பாவங்களுக்கான கடனை அடைத்து தேவனோடு சிநேகமான நட்புறவை சாத்தியமாக்கினார்.

ஒப்புரவாகுதலும் பகைமை மனதும் (1:21)

பகைமை மனதுடையவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தை செய்ய தெரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்கள் பிடிவாத குணமும் மனஸ்தாபப்படாத இருதயங்களையும் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் “சண்டைக் காரராயிருந்து, சத்தியத்துக்குக் கீழ்ப்படியாமல், அநியாயத்துக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள்” (ரோமர் 2:5, 8). ஒரு நபர் தனக்கும் தேவனுக்குமிடையிலே பாவத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்கிறவரை, அவன் தேவனுக்கு சத்துருவாகத்தான் இருக்கிறான் (யாக்கோபு 4:4).

ஜனங்கள் மோசமான காரியங்களில் ஈடுபடும்போது அவர்கள் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிந்திருக்கிறார்கள். தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்யத்தவறும் போது தேவன் அவர்களை மோசமானவர்களாகவே பார்க்கிறார். தேவன் நீதிமன்களிடத்தில் அன்புகூருகிறார் அக்கிரமக்காரர்களையோ வெறுக்கிறார் (எபிரெயர் 1:9).

ஒரு தாய் ஆழமாய்த் தன் குழந்தையை அன்பு செலுத்துகிறார். இருப்பினும் அந்தக் குழந்தை தொடர்ந்து இருதயத்தை உடையச்செய்து அவளுக்கு புனிதமாய்க் காணப்படுகிறவையெல்லாம் துவசம் செய்தால், அவள் தன் குழந்தையிடம் தனது விருப்பமின்மையை (அதிருப்பியை) எடுத்துச் சொல்லி, அவன் தொடர்ந்து தன்னை வேதனைப்படுத்தும்வரை அவனோடு தனக்கு எந்த தொடர்புமில்லை என்பாள். அதுபோல பாவச்செயல் குறித்து தேவன் மிகப்பலமான துக்க உணர்வைக் கொண்டிருக்கிறார். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் தங்களுடைய கலகமுட்டும் செயலால் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிந்திருக்கிறார்கள்.

ஒப்புரவாகுதலும் மறுசிருஷ்டியும் (1:22, 23)

இயேசு மூலமாக ஏற்படுத்தப்படும் ஒப்புரவாகுதல் நம்மை பரிசுத்தராயும், குற்றமற்றவர்களும், கண்டிக்கப்படாதவர்களாயும் மாற்றுகிறது (வசனம் 22). சாவுக்கேதுவான ஒரு அணு ஒரு டம்ளர் தண்ணீரில் கலக்கும் போது தண்ணீர் முழுவதும் விருப்பத்தகாததாகிறது. அதே போல, பாவம் ஏதோ ஒரு பகுதியை தீட்டுள்ளதாக் குவதில்லை, அது முழு ஆத்துமாவையும் அரோசிக்கச் செய்கிறது. ஆவிக்குரிய ரீதியில் அசத்தமாயிருக்கிறவர்கள் பரலோகத்தில் பிரவேசிக்க முடியாது (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:27). அவர்தம் மரணத்தின் மூலம், சகல பாவங்களையும் இயேசு நிவர்த்திசெய்யவல்லவராயிருந்தார், அதினாலே நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே நாம் குற்றமற்றவர்களாய்க் காணப்படுவோம்.

ஒரு தட்டெழுத்து செய்யும் நபர் அநேக தப்புக்களை தனது தட்டெழுத்தில்

நடப்பிக்கலாம், ஆனாலும் ஒவ்வொரு தப்பும் சரி செய்யப்படுமாகில், அவர் தப்பே இல்லாத ஒரு தட்டெழுத்து செய்யப்பட்ட பக்கத்தைக் கொடுக்கமுடியும். இயேசு தாம் சிந்தினை இரத்தத்தின் மூலம் நமது வாழ்க்கையை பாவமற்றதாக்குவார். ஒருமுறை பாவங்களை மன்னிப்பாரானால், அவை மறுபடியும் நினைவுகூரப்படுவதில்லை (எபிரெயர் 8:12). இயேசு தமக்கு முன் நிறுத்திக் கொள்ளும் ஜனங்கள் பாவமற்ற சபையே (எபேசியர் 5:25-27) சபையை வசனத்தின் மூலம் முழுக்கினால் சுத்திகரிப்பதற்கு தம்மையே ஒப்புக் கொடுத்தமையால் அவர் இதைச் செய்ய முடியும். வங்கியில் பணம் இருப்பு வைக்கப்படாமல் கொடுக்கப்படும் காசோலைக்கு மதிப்பில்லை. அதே போல, தண்ணீருக்கும் வார்த்தைக்கும் ஜனங்களை பாவத்திலிருந்து சுத்திகரிக்க அவைகளுக்குள் வல்லமை எதுவுமில்லை; அவைகள் மூலம் இயேசுவின் இரத்தத்தின் வல்லமையால் ஜனங்கள் மன்னிக்கப்படுகிறார்கள்.

விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்போர் (வசனம் 23) பரிசுத்தராயும், குற்றமற்றவர்களாயும், கண்டிக்கப்படாதவர்களாயும் முன் நிறுத்தப்படுவார்கள். இந்த வாக்குத்தத்தம் இயேசுவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாய்த் தரித்திருப்பதில் சார்ந்திருக்கிறது. அவர் மணவாளனாயிருக்கிறார், சபையின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அவருக்கு மணவாட்டியாயிருக்கிறார்கள், இந்த உறவுமுறையில் ஒரு மணவாட்டிக்கு இயேசு மணவாளனாகிய புருஷனாக இருக்கிறார். ஒரு புருஷன் தனது உண்மையற்ற மனைவியை தள்ளிவிடலாம் (மத்தேயு 19:9), அதுபோல இயேசு கிறிஸ்தவர்களோடு தமக்குள்ள உறவுமுறையை அவர்களின் அவிசுவாசத்தினால் தள்ளிவிடுவார் (யோவான் 15:4-6). பரிபூரணப்படுத்தும் இயேசுவின் இரத்தத்தின் வல்லமையினால், விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்போர் ஒரு மணவாட்டி மகிழ்ச்சியோடே மணவாளனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதுபோல இயேசுவால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

விசுவாசத்தில் தொடருதல் (1:23)

தேவனுக்கு முன்பாக குற்றமற்றவர்களாய் நாம் நிறுத்தப்படுவது இயேசுவின் செயல் பாட்டையும் நம்முடைய விசுவாசத்தையும் சார்ந்திருக்கிறது. பவுல் “ஆல்” (ii) எனும் வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியதால் (வசனம் 22). தேவனுக்கு முன்பாக நாம் ஒரு நிபந்தனையோடு தான் நிற்க வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். நாம் இரட்சிக்கப்பட ஏதுவான விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொள்ள பல்வேறுபட்ட எச்சரிப்புகள் நாம் உணரத்தக்கதாக இயேசுவாலும் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்களாலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெற, நாம் செய்ய வேண்டியதாவது ...

- இயேசுவின் சீஷர்களாக இருக்க அவருடைய வார்த்தைகளில் தரித்திருங்கள், விடுதலை பெற சத்தியத்தை அறியுங்கள் (யோவான் 8:31, 32).
- இயேசுவில் தரித்திருந்து அவருக்கென கனி கொடுங்கள் (யோவான் 15:2-6).
- இயேசுவின் அன்பில் நிலைத்திருக்க அவருடைய கட்டளைகளை கைக்

கொள்ளுங்கள் (யோவான் 15:9, 10).

- மகிமையையும், கனத்தையும், நித்திய ஜீவனையும் பெற்றுக் கொள்ள நன்மை செய்கிறதில் நிலைத்திருங்கள் (ரோமர் 2:7).
- தேவனுடைய அன்பிலே தொடர்ந்து இருங்கள் (ரோமர் 11:22).
- பரிசுத்தமும், குற்றமில்லாமலும், கண்டிக்கப்படாதவர்களாகவும் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட விசுவாசத்தில் நிலைத்திருங்கள் (கொலோசெயர் 1:22, 23).
- இரட்சிப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட கிறிஸ்துவின் உபதேசத்தில் தரித்திருங்கள் (1 தீமோத்தேயு 4:16).
- நாம் அவருடைய வீட்டாராக பரிசீலிக்கப்பட நம்பிக்கையினால் உண்டாகும் தைரியத்தையும் நம்பிக்கையையும் விடாது முடிவு பரியந்தம் பற்றிக் கொண்டிருப்போம் (எபிரெயர் 3:6).
- கிறிஸ்துவினிடத்தில் பங்குள்ளவர்களாயிருக்க நம்பிக்கையை முடிவுபரியந்தம் உறுதியாய் பற்றிக் கொண்டிருப்போம் (எபிரெயர் 3:14-16).
- ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்க சுயாதீனப் பிரமாணத்தில் நிலைத்திருங்கள் (யாக்கோபு 1:25).
- பிதாவையும் குமாரனையும் உடையவர்களாயிருக்க கிறிஸ்துவின் உபதேசத்தில் நிலைத்திருங்கள் (2 யோவான் 9).

நாம் வழுவியபோதலுக்கு எதிராகவும் எச்சரிக்கப்படுகிறோம். விதைக்கிறவனைப் பற்றிய உவமையில் சோதனையினால் பின்வாங்கிப் போவதைக் குறித்து இயேசு குறிப்பிட்டார் (லூக்கா 8:13). தான் ஆகாதவனாய் போகாதபடிக்கு பவுல் தன் சரீரத்தை ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்தினார் (1 கொரிந்தியர் 9:27). பின் வாங்கிப் போவதற்கு அடையாளமாக (முன் உதாரணமாக) இஸ்ரவேலர்களைக் குறிப்பிட்டார் (1 கொரிந்தியர் 10:6-12; எபிரெயர் 4:11). திரும்பவும் புதுப்பிக்கக்கூடாத அளவுக்கு கிறிஸ்தவர்கள் வழுவியபோய்விடக் கூடும் (எபிரெயர் 6:6).

நாம் கிருபையிலிருந்தும் (கலாத்தியர் 5:4) நம்முடைய விசுவாசத்திலிருந்தும் (1 தீமோத்தேயு 4:1) விழுந்து போவது சாத்தியமே என்று வசனங்கள் போதிக்கின்றன. முதலில் கொண்டிருந்த “விசுவாசத்தை” விடுவதாலும் நாம் விழுந்து போவதை சாத்தியமாக்குகிறது (1 தீமோத்தேயு 5:12). நாம் உறுதியாய்த் தரித்திருக்க வேண்டுமேயன்றி சத்தியத்திலிருந்து திசைமாறிப் போய்விடக் கூடாது.

தேவனால் நமக்கு பிரதிபலன் அளிக்கப்பட நாம் முடிவுபரியந்தம் நிலைத்திருக்க வேண்டும் (மத்தேயு 24:13), சோர்ந்து போகாமல் (கலாத்தியர் 6:9), இரட்சிப்பு நிறைவேற்ற பிரயாசப்பட்டு (பிலிப்பியர் 2:12), இயேசுவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து (எபிரெயர் 5:9), மரண பரியந்தம் உண்மையாய்த் தரித்திருக்க வேண்டும் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:10), உலகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட விட்டு விடாமல் (2 பேதுரு 2:20), தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் (1 யோவான் 2:15-17). வாழ்க்கையின் தீமையான காரியங்களை நாம் ஜெயித்து ஜீவப்புல்தகத்திலிருந்து நமது நாமங்கள் அழித்துப் போடப்படாதபடி அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம்

3:5). ஜீவப் புஸ்தகத்தில் பெயர் எழுதப்படாதவர்கள் அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்படுவார்கள் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20:15).

கிறிஸ்தவர்கள் வழுவிப் போவதிலிருந்து தங்களைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் இழந்துபோனவர்களாகிவிடக் கூடாது. நித்திய இராஜ்யத்திற்குள் இடம் பெறுவதை உறுதிப்படுத்த, நாம் நம்முடைய விசுவாசத்தோடுகூட சில நல்லொழுக்கங்களைச் சேர்க்க வேண்டும் (2 பேதுரு 1:5-11). இவைகளை நாம் செய்வோமானால், நாம் ஒருக்காலும் இடறிப்போவதில்லை.

நாம் தேவனுக்கு முன்பாக எவ்விதத்திலும் நமக்கு எதிராக குற்றஞ்சுமத்தப்படாதபடி தேவையான சாத்தியக் கூறுகளை இயேசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். எப்படியிருப்பினும், அவர் இப்படிச் செய்ய, நாம் விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்க வேண்டும். நாம் தேவனுடைய வாழ்க்கை நெறியை பின்பற்றாமல் போனால், நாம் தரித்துப்போடப்படுவோம், நாம் அவரைப் பின்பற்றுவோமானால், நாம் இடறுவதில்லை (யோவான் 15:6; ரோமர் 11:22).

குறிப்புகள்

¹David M. Hay, *Colossians*, Abingdon New Testament Commentaries (Nashville: Abingdon Press, 2000), 68. ²“விசுவாசம்” இந்தப் பொருளில் வேறு அநேக வசனப்பகுதிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அதில் எபேசியர் 4:5; பிலிப்பியர் 1:27; 2:17; 1 தீமோத்தேயு 1:2; 3:9; 4:1; 5:8; 6:10, 21; 2 தீமோத்தேயு 3:8; 4:7; தீத்து 1:1, 13; எபிரெயர் 12:2; யூதா 3.